

На Бейоглу 3 Септ. 1844.

Господже моя.

«Пламенната ми къмъ тебе любовъ мя е накарала да взема перото. Увѣренъ съмъ че говоря на жена, която сподѣля на пълно чувствата ми. Ей, виждамъ тя да не се подвоявашъ никакъ! Минжлото ми насърча за сегашното, и не се осѣщамъ боязливъ, ако ти предложѣмъ нѣщо което съмъ увѣренъ че ще да приемешъ, ако мя обичашъ отъ сърдце. Желая да се състанѣ съ тебе веднѣжъ. Пригответил съмъ всичко така, щото да ся улесни туй ни съставяне. Идущитѣ Недѣли супругътъ ви ще иде за Бандарма, дѣто му посочихъ една печелна търговска работя. Щомъ го видишь да търгне, извѣсти ми ако мя обичашъ. Ще ся намѣрихъ прѣдъ нозѣтъ ти и ты нѣма да ми откажешъ онѣзи прѣвысши богатности на която любовница прѣдана удостоява избранииѣ на сърдцето си.

«Съ трептяще сърдце очаквамъ идущитѣ Недѣли, както и писмо отъ тебе за отговоръ на това мое.»

твойтъ Филонъ.

Г. Хрисодактилъ испусна писмото и едно глухо испъшковаше ся разлегна въ стаиятъ.

— Прочети, тате, прочети и това.

Машинално г. Хрисодактилъ взе та прочете и писмото което му подаде дъщеря му. То съдържае слѣдующето на френски.

Бейоглу 31 Май 1846

„Възлюблена ми Господже.

„Образътъ на твоитѣ прѣлести мя е обаялъ. Сънь, ищахъ, желаніе да живѣя, всичко мя е оставило. Днесъ приехъ писмото ти. Видѣхъ да ми искашъ за обмѣнъ на *доброто* което ти поискахъ, *чифликътъ* ми на Брусъ. Заутръ тя очаквамъ за да идемъ наедно и да прѣпишемъ на твое име чифликътъ. Подарѣ три дни ще бѣдѣ най честитиѣ отъ смъртнѣтъ въ обаятия ти

прѣданиѣишійтъ ти

Арифъ-бей“